

[Kaj Poulsen]

uklogt af ministeren. Vi synes, det er uklogt af regeringen i en tid, hvor der er behov for samarbejde i Danmark for at klare vore problemer, at skabe konfrontationer af den karakter, som ministeren har lagt op til her.

Pia Christmas-Møller (KF):

Langt de fleste ved det godt, både inden for disse mure og også uden for: Vælgerne ved, og vi ved, at skatteskruen hverken kan eller må strammes mere, tværtimod er målet på lang sigt at løse skruen, hvor den strammer mest. Vælgerne ved, og vi ved, at det er galmandsværk at låne os til et overforbrug ved hjælp af gældsætning, sådan som det blev gjort i 1970'erne. Endelig ved både vælgerne og vi, at der skal spares betydeligt bare for at bevare de senere års balance på statsbudgettet.

I den konservative folketingsgruppe lægger vi overordentlig stor vægt på, at denne fælles viden bliver omsat til handling, og vigtigst, at den bliver omsat til konkrete resultater. Ikke mindst de seneste prognoser for udviklingen i de offentlige udgifter i 1989 demonstrerer situationens alvor. Selv med finanslovsforslagets budgetforbedringer og besparelser er det en opgave at undgå skattestigninger.

Den konservative folketingsgruppe betragter derfor finanslovsforslagets sparemål som et absolut minimum. Når udgifterne til arbejdsløshedsdagpengene udgør 11 pct. af statsbudgettet for 1989, vel at mærke iberegnet dette spareforslag, siger det vel sig selv, at det er afgørende, at sparemålet også på arbejdsministerens område må gennemføres.

Vi lægger stor vægt på, at de konkrete spareforslag bygger på følgende tre grundprincipper:

For det første sættes der ind dér, hvor det nuværende system har utilsigtede virkninger, så ressourcerne udnyttes mere målrettet og misbrugsmulighederne begrænses mest muligt. For det andet styrkes dagpengesystemets forbindelse til arbejdsmarkedet. Endelig for det tredje sikres sammenhængen i regelsættet.

Vi mener, at forslagets seks spareelementer lever op til de principper. Forslaget om, at der ikke længere skal udbetales dagpenge på den anden ledighedsdag, skal ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte forslag om, at arbejdsgiveren skal godtgøre den første ledige dag. Ud over sparehensynet er ideen at motive-

re såvel arbejdsgivere som arbejdstagere til at nedbringe omfanget af korttidsledigheden, og det kan lade sig gøre.

Forslaget om tidsbegrænsning af udbetaling af de supplerende dagpenge skal ud over sparehensynet begrænse de misbrugsmuligheder, der i dag er til stede for personer, der finder sig fuldt til rette med et deltidsjob, og som under ingen omstændigheder ønsker at gå på fuld tid, men samtidig hæver supplerende dagpenge.

I dag kan 6½ times arbejde ugentlig oprettholde en fuldtidsforsikrets ret til supplerende dagpenge helt frem til og med det fyldte 67. år. Den eneste betingelse er, at man har en arbejdsgiver, der er villig til at underskrive en frigørelsesattest.

Efter forslaget vil supplerende dagpenge maksimalt kunne udbetales i 52 uger. Herefter kan supplerende dagpenge først udbetales på ny, efter at den ledige har haft arbejde svarende til 3 måneders fuldtidsbeskæftigelse inden for de seneste 12 måneder.

De gammeldags og stive faggrænser skal af mange grunde nedbrydes. En af de vigtigere grunde er hensynet til de ledige. Netop de stive faggrænser kan undertiden blokere for, at en arbejdsgiver kan tilbyde en deltidsansat fuldtidsbeskæftigelse bestående af forskellige arbejdsopgaver. Derfor vil jeg gerne benytte også denne lejlighed til at appellere til arbejdsmarkedets parter om at opløse faggrænserne og dermed bidrage til et mere fleksibelt arbejdsmarked.

Ofte sammenligner vi os med Sverige. I forbindelse med forslaget om tidsbegrænsning af de supplerende dagpenge er det derfor værd at notere, at man sidste år i Sverige har indlagt en begrænsning på 150 dage for udbetaling af supplerende dagpenge. I Sverige har man altså allerede en væsentlig strammere lovgivning end den, KVR-regeringen her lægger op til.

Forslaget om forlængelse af ventetiden for ret til dagpenge fra 12 til 18 måneder har ud over sparesigtet det mål at sikre en stærkere forbindelse mellem dagpengesystemet og arbejdsmarkedet.

Indførelsen af 26 ugers arbejdskravet for nyuddannede har til formål at sikre, at også denne gruppes ret til dagpenge gøres betinget af en reel tilknytning til arbejdsmarkedet. Derudover sikres der en større sammenhæng i systemet, idet ufaglærte og nyuddannede herved